

بیانات در دیدار دست‌اندرکاران کنگره بزرگداشت شهدای استان کرمان - 9 / اسفند / 1397

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

والحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين و لعنة الله على اعدائهم اجمعين.

اولاً خیلی تشکر میکنم از شما آقایان محترم و برادران عزیز به خاطر این اقدام بجا و ان شاء الله مؤثر، یعنی تکریم شهیدان و بزرگداشت نام مکرم و مطهر شهیدان. اینکه ما یک اقدام کننده را، یک حرکت کننده را بزرگ بداریم و به او اهمیتی بدهیم، نه فقط تکریم او است و نه فقط تکریم کار او است بلکه به معنای ایجاد تداوم در حرکت او است؛ این مهم است؛ از همه مهم‌تر این است. وقتی یک نفری میرود در میدان جهاد و شما او را تکریم میکنید، سه کار انجام داده‌اید: یکی اینکه این مجاهد فی سبیل الله را تکریم کرده‌اید، احترام کرده‌اید؛ یکی اینکه جهاد را تکریم کرده‌اید؛ کار سوّم این است که شما دیگران را به ادامه‌ی این راه تشویق کرده‌اید. این اتفاقی است که در جنگ تحمیلی ما و دفاع مقدّس هشت ساله‌ی ما افتاد؛ یعنی یک جوانی رفت جبهه و شهید شد، پدر او، مادر او، مردم دیگر به نام او افتخار کردند، این موجب شد افراد زیادی به سمت میدان جهاد حرکت کنند و این راه ادامه پیدا کند. در دوران دفاع مقدّس، از رزمندگان با احترام یاد میشد؛ این موجب میشد که کسان زیادی میل به این حرکت و به این میدان پیدا کنند. خب، این یک اتفاقی است که در دوره‌ی دفاع مقدّس افتاده، بعد از آن هم تا امروز کم و بیش این کار شده.

توجه داشته باشید که برای همین خاصیت سوّم، برای همین مسئله‌ی سوّم، مخالفین شما، دشمنان شما، میخواهند یاد شهدا احیا نشود و شهدا تکریم نشوند؛ برای اینکه جاده‌ی شهادت کور بشود، مسدود بشود، برای اینکه دیگران تشویق به حرکت مجاهدانه نکنند. دیده‌اند و تجربه کرده‌اند و ما و شما هم تجربه کرده‌ایم که وقتی نام شهدا، یاد شهیدان، با عظمت برده میشود، جوان امروز که نه دوره‌ی جنگ را دیده، نه دوره‌ی امام را دیده، نه خاطره‌ای از آن زمان دارد، وقتی میفهمد که یک جایی در آن طرف منطقه و با هزاران فرسنگ فاصله دارند با دشمنان می‌جنگند، عاشق حرکت به میدان جهاد میشود، پا میشود میرود در حلب، در بوکمال، در زینبیه، بنا میکند جنگیدن و به شهادت هم میرسد. ببینید! این به خاطر این است که شماها شهید را احترام کرده‌اید؛ چون شهادت مورد تکریم قرار گرفته، این به طور طبیعی حرکت شهادت طلبانه را، حرکت مجاهدانه را در کشور تقویت میکند.

و راز اقتدار یک ملت هم همین است که جوانانش، افراد فعالش، در میدانها دلیر وارد بشوند، گستاخ (۲) وارد بشوند، نترسند. نه اینکه حتماً باید مردان ما شهید بشوند؛ نه، دنبال این نیستیم؛ دنبال این هستیم که همه‌ی ماها در عرصه‌های گوناگون و دشوار، قدرت این را داشته باشیم که سینه‌مان را سپر کنیم، قدرت این را داشته باشیم که ایستادگی کنیم؛ این مهم است؛ اگر این [جور] شد، این ملت پیروز است، این ملت مقتدر است، این ملت هرگز ذلیل نمیشود، کسی نمیتواند او را زیر دست خودش قرار بدهد. ببینید یاد شهیدان چقدر مهم است!

خب، این مطالبی که آقایان ذکر کردند، (۳) این کارهایی که انجام گرفته، کارهای خوب و متنوعی است و خوب انتخاب کرده‌اید؛ کارهای مختلفی است که هم جنبه‌ی هنری، هم جنبه‌ی علمی، هم جنبه‌ی تبلیغی، هم جنبه‌ی خدماتی، همه را مراعات کرده‌اید و کارهای خوبی انجام گرفته و ان شاء الله که بتوانید به بهترین وجهی این کار را

تمام کنید. مهم این است که ما به این توجّه کنیم که پیام شهیدان به ما چیست؛ این مهم است. و یَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ (۴) این پیام شهیدان است. امروز همه‌ی تلاش دشمنان ملت ایران در جنگ نرم چیست؟ این است که ملت ایران را اندوهگین و ناامید و ترسیده و مانند اینها بکنند، وادار کنند ملت ایران را که از ورود در میدان بترسد، مأیوس باشد؛ پیام شهدا نقطه‌ی مقابل این است: اَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ خوف و حزن برداشته است در میدان شهادت.

این پیام، پیام روز اوّل شهیدان نیست که خیال کنیم مثلاً ۳۰ سال، ۳۵ سال است شهید شده؛ نه، این پیام، پیام همیشگی شهیدان است؛ یعنی آنها در جوار قدس الهی و نعمت الهی هم که هستند، مرتب دارند به ما پیام میدهند، بشارت میدهند: و یَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ این پیام شهدا است. اگر وارد میدان مبارزه بشویم - یعنی همان چیزی که دشمنان ما از آن میترسند و وا همه دارند - باید بدانیم که خدای متعال بیم و ترس و اندوه را از ما دور میکند؛ کما اینکه در دوره‌ی دفاع مقدّس هم همین جور بود. آن کسانی که میرفتند جبهه و یک مدتی آنجاها بودند، وقتی که میخواستند به محیط خانواده و شهر برگردند، محیط شهر برایشان سنگین بود یعنی واقعاً برایشان فشار داشت؛ [در صورتی که] آنجا برایشان مثل بهشت بود؛ یک معنویتی بود، یک روحانیتی بود، خوش بودند - خوش به معنای روحی و معنوی و غرق در ذکر الهی بودن - این جور بودند. جوانها آنجا واقعاً در زیر رگبار، زیر خمپاره، زیر ترکش لذت میبردند که این هم خاصیت فداکاری است، خاصیت حضور در میدان مبارزه‌ی الله و جهاد فی سبیل الله است. وقتی می‌آمدند داخل شهر و این ارتباطات و انتظامات شهری و مناسبات گوناگونی را که در محیطها هست میدیدند، غالباً دلشان می‌گرفت، به ما هم می‌گفتند، واقعش هم همین بود؛ این به خاطر این است که آنجا صفا هست، آنجا معنویت هست، آنجا بهشت است؛ مصداق کامل «لَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» آنجا است.

خب، الحمدلله مردم کرمان هم امتحان خوبی داده‌اند در طول زمان. بنده خاطرات خیلی خوبی دارم از کرمان و مردم کرمان و علمای کرمان و جوانهای کرمان؛ از قبل از انقلاب، از سال ۴۲ و ۴۳ که ما با کرمان ارتباط پیدا کردیم و رفت و آمد کردیم، آنجا همیشه همین جور بوده: مردم علاقه‌مند، مؤمن، شریف، واقعاً نجیب که در خطّ درست حرکت کردند؛ یعنی عامّه‌ی مردم این جور بودند؛ بحمدالله عناصر برجسته‌ای هم بین اینها پیدا شدند؛ بین علمایشان هم واقعاً همین جور [است]. علمایی که ما دیدیم در کرمان، مردمانی [بودند] بسیار خوب، مؤمن، علاقه‌مند، نجیب. نجابت کرمانی‌ها [معروف است]. امروز هم که خب الحمدلله مردم کرمان در خدمت اسلام و در خدمت انقلاب هستند و هر چه بیشتر باید تلاش کنند، کار کنند - بخصوص جوانها، مخصوصاً جوانها - برای اینکه بتوانند سهم خودشان را در پیشرفت کشور ان شاء الله اداء کنند، همچنان که در گذشته اداء کردند.

و ما هم دعا میکنیم که خداوند متعال به همه‌ی شماها توفیق بدهد و بتوانید این وظایف بزرگ را از جمله این کار بزرگداشت را به بهترین وجهی ان شاء الله انجام بدهید. خداوند ان شاء الله شماها را حفظ کند.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(۱) در ابتدای این دیدار - که در چهارچوب دیدارهای دسته‌جمعی برگزار شد - آقایان حجّت الاسلام حسن علی‌دادی

سلیمانی (نماینده‌ی ولی فقیه در استان و امام جمعه‌ی کرمان) و سرتیپ پاسدار غلامعلی ابوحمزه (فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی کرمان) گزارشی ارائه کردند.

(۲) جسور و بی پروا

(۳) مرکز اسناد! خلاصه‌ی گزارش گزارش دهندگان و مطالبی که ذکر کردند.]

(۴) سوره‌ی آل عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۷۰؛ «... و برای کسانی که از پی ایشانند و هنوز به آنان نپیوسته‌اند، شادی میکنند که نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین میشوند.»